

БЮЛЕТЕНЬ

Головної Команди Української Національної Гвардії

Лютий

Ч. 6

1961

Хор. В. Крех

З ким і проти кого ми боремось?

Ніхто нам помагати не буде і ніхто за нас революції не переведе!

«Оборона України» 1.8.1943 р.

Війна між Заходом і Сходом, чи точніше між демократією й тоталітаризмом почалася. Ми не можемо бути нікими глядачами, бо ці події є початком кінця большевизму, а разом з тим і початком нашого визволення.

Однак, щоб зайняти відповідне становище відносно цих подій, ми мусимо докладно проаналізувати, як ці події, так і все інше, що посередньо чи безпосередньо може відіграти якусь негативну для нас роллю в наступаючому вирішальному зударі.

Москва, навчена гірким (для неї) досвідом 1941 р. використовує сьогодні корейців і Китай, а завтра ще кого іншого. Подібною прекрасно розуміє, що кинути сьогодні свої війська у війну проти Заходу — це значить винести собі смертний вирок. Червона московська гідра ще не залишила тих ран, які нанесли їй поневолені нею народи, зокрема українці, в останній війні і які вони сьогодні розявляють, як не збройною боротьбою на рідній землі, то словом правди в країнах вільного Заходу. А тому вона, не кажучи вже про терор на теренах т. зв. ССРСР, всіма засобами намагається, через свої 5-ті колони, нищити наших кращих людей на еміграції, як також підірвати довіря Заходу до нас і навпаки.

Захід ще до сьогодні не усвідомив, що як поразка большевиків 1941 р. так і пізніша поразка гітлеризму, були до деякої міри спричинені політикою як одного так і другого окупанта відносно поневолених народів. Як що вояк-українець в перших днях минулої війни йшов в полон до Гітлера, то не тому, що він рахував останнього визволителем. Так само не тому той вояк пізніше бився до останнього набоку в лавах советської армії, що він хотів большевизму.

І коли сьогодні в очах Заходу і один і другий з них є злочинцем, то це ще раз доказує, що Захід, як був так і залишився противником незалежності поневолених Московью народів. Крім того це, замість розкладати, тільки скріплює советську армію, як це зробила відома політика німці в останній війні.

Наша Батьківщина окупована большевицькою Московью. Захід бореться

проти большевизму. Ніби логічно наше місце на боці Заходу. Проте для нас тут найголовнішим є те, що Захід, поки що, бореться проти большевизму, як режиму, а для нас Москва, якої б вона барви не була — ворог. Ми боремось, спільно з іншими поневоленими народами, не тільки проти большевизму, як режиму, а боремось в першу чергу проти Москви, як окупанта. І тому кожний, хто виступає чи виступить за неподільність московської імперії, тобто за дальше поневолення, як нашого так і інших народів — для нас ворог.

Говорячи про Захід ми не розуміємо його, як визволителя, бо знаємо, що воля нашого народу може бути здобута тільки власною кров'ю. Ми розуміємо Захід тільки як союзника в боротьбі проти деспотії й поневолення. А нашу готовність до цієї боротьби, здається, не треба зайвий раз підкреслювати, бо вона добре відома і

.....

Політичних угруповань може бути серед народу кілька, але національна армія

мусить бути тільки одна!

«Оборона України» 1.8.1943 р.

.....

ми її ще раз задекларували перед світом на початку корейського конфлікту.

Українці по першій світовій війні були ворогами Заходу бо він, використавши перевагу своєї зброї супроти молоді Української Народної Республіки, озброїв її ворогів і підтримуючи їхні імперіалістичні апетити на політичній арені, віддав Україну на поневолення й знищення московському і польському імперіалізму. А за кожну нашу спробу визволитися нас називали «бунтівниками», «бандитами», «сепаратистами». Подібні провокації сьогодні ми мусимо відбивати всіма засобами.

В демократичній Англії піднімають голову недобитки польського імперіалізму в особі Андерса й інших, а в США, відчувши відповідну ситуацію, заворушилась московська імперіалістична гідра, не кажучи вже про різні

»ронди«, »ентееси« й інших, які діють на теренах Європи.

Захід ще не навчився з гіркою досвіду, що він не матиме спокою доти, доки поневолені Московью народи не досягнуть своєї суверенності.

Якщо Захід не розуміє це сьогодні, то в короткому часі він побачить, що толерування імперіалістичних апетитів Москви і Варшави принесуть йому тільки шкоду. В проблемі сходу Європи існує одна аксіома, якої ніхто не в силах змінити, а її зміст є той, що хто піде на схід з політикою протиположною визвольним ідеям місцевих народів — того поразка неминуха.

І тому будемо сподіватись, що введозі Захід займе таке становище, яке має зайняти демократія супроти всякої деспотії й поневолення.

Але доки це прийде, ми мусимо продовжувати нашу боротьбу. Мусимо твердо запам'ятати, що з нами рахуватимуться тільки тоді, коли при наступному конфлікті по всій Україні з-під землі виростатимуть багнеті — наша збройна сила, готова дати відсіч кожному окупаторові. Це мусить стати нашим головним завданням і до виконання його ми мусимо йти всіма можливими шляхами, не зважаючи на те, якими епітетами клеймлять нас наші вороги.

Ні на які обіцянки »перше знищити большевизм, а потім говорити про самовизначення«, ми не сміємо йти, бо знаємо з власної практики, що вони означають. Ми мусимо боротись спільно з іншими поневоленими народами за нашу незалежну Українську Народну Республіку в колі всіх вільних народів. З поляками та росіянами ми станемо до дружних взаємин лише тоді, коли вони офіційно зречуться своїх імперіалістичних зазіхань на наші етнографічні землі.

Ми будемо спільно боротися тільки з тим, чия ідеї не будуть протилежні нашим ідеям. Мета нашої боротьби ясна. Вона чітко окреслена нашою новою політичною концепцією. Шанувати принципи цієї концепції Захід буде змушений, чи хоче він того чи ні. Бо для нього є тільки два шляхи: або стати союзником визвольних рухів поневолених Московью народів, або, відспівавши собі »вічну пам'ять«, віддатись на ласку Москви.

ВІЙСЬКОВА ДОКТРИНА

Загальні відомості про військову доктрину. Погляд на українську військову доктрину. Наші завдання.

(Доповідь полк. Ів. Коваля на II-му Конгресі Української Національної Гвардії в днях 26-27 грудня 1949 року)

I. Вступ

Світова історія і історія воєн на своїх сторінках відмітають незнану ще людству війну, що до розмірів ворожих армій та участі в ній вояцтва, всіх видів техніки, транспорту, економіки та надзвичайно великої кількості військового матеріалу. Все це в відповідних оперативно-стратегічних і тактичних формах значно збільшувало ударно-руйнуючу силу загальновійськових організацій і тим спричинило надзвичайно велике знищення духового, культурного та мистецького надбання людства.

Остання війна дуже багато зруйнувала, а особливо на Україні. Тут вона вихром-буревієм пронеслась вперед і назад, та, як подають навіть чужинські публіцисти Едгар Шов і П'єр Кот, спричинила величезні втрати, а саме: загинуло 12,5 мільйонів осіб, знищено житлової площі, не враховуючи сіл, 2.000.000 кв. м, знищено 31.850 підприємств, вивезено та знищено з одного Києва 250.000 тягарових авт культурних надбань. Всі матеріальні втрати на Україні опінуються вищезгаданими публіцистами в 50 мільярд дол.

Отже після закінчення війни, виснажені нею народи світу майже всю свою увагу присвячують ліквідації наслідків її і відбудови того, що вона зруйнувала, а також присвячують увагу питанню налагодження майбутнього життя народів.

З метою ліквідації наслідків війни та устійнення нових політичних кордонів держав, було покликано до життя велику кількість установ. Жодна з цих установ, на протязі своєї праці, не торкалася в засадах внутрішніх відносин своїх членів, а всі були однозгідні в осуді керівництва тих держав, які були спрарчинниками війни. І цей осуд знайшов у новоствореному міжнародному праві свої карні санкції (але на жаль не до всіх, нема керівників російсько-комуністичного імперіялізму, які теж у великій мірі спричинилися до війни). Праця всіх згаданих установ, зустрічей та конференцій прямувала, як бачимо, до єдиної мети — миру. Але мета ця до сьогодні не досягнена і народи світу ще по цей час живуть під страхом жакхї війни. Тим більше, що замість миру яскраво зарисовується неминуучий збройний конфлікт, але хонфлікт не означений на часі, який прийде несподівано.

II. Праця генеральних штабів.

Якщо установи, що були покликані для ліквідації наслідків війни опинилися під впливом папифістських гасел про «вічний мир», військові кола навпаки під цей вплив не попали. Та й не могло бути інакше при наявності такого партнера, як керівник «справжньої демократії», апетит котрого зростає до тих розмірів, що він готов би

з'їсти цілий світ з його папифістськими мрійниками про «вічний мир». Тому Генеральні Штаби, як працювали, так і продовжують свою працю над тими питаннями, що повстали перед ними зразу ж по закінченні війни. Ці питання стосуються також українських військових кіл і їх треба обов'язково розв'язати, щоб уникнути тих помилок, які трапились в останній війні.

До цих питань, на мою скромну думку, треба віднести:

1. Причини виникнення війни?
2. Які військові та політичні цілі ставилися в планах війни?
3. Чому не виправдалися передбачення, як по формах так і по темпах, плянованої війни (можливість: відсутність військової доктрини)?
4. Які обставини спричинилися до довготривалої війни?
5. Як вплинули нові технічні винаходи на форми ведення війни?
6. Як вплинули політично-стратегічні помилки на вислід війни?
7. Які помилки були допущені в цій війні та чим і як вони вплинули на вислід війни?
8. Причини поразки Німеччини?
9. Як вплинули мало диференційне керівництво альянтських військ на вислід війни та яке керівництво потрібно буде на майбутнє в коаліційних війнах?
10. Перспектива майбутньої війни?
11. Які зміни викличуть в характері майбутньої війни нові науково технічні винаходи зброї?

12. Як треба організувати народи для рішучої боротьби проти російсько-комуністичного імперіялізму?

13. Як уникнути страхіть та руйнівничкої дії війни народам світу й з малими втратами усунути російсько-комуністичний режим, а також російський імперіялізм?

Від з'ясування цих важливих питань, хоч далеко не всі вони тут подані, залежатиме успішне розв'язання питань, стратегічних напрямних, виготовлення військових планів, поставити військову і політичну мету майбутньої війни і, спираючись на повний потенціал країни, з успіхом оформити військову доктрину. Бо ж тільки спираючись на цих засадах, можна відповідно організувати збройну силу, внести необхідну корективу в тактику і стратегію і, нарешті, опрацювати плани для захисту інтересів своїх держав або цілих народів і тим розв'язати ті завдання, які будуть поставлені перед збройними силами країни, блоків країн та всього демократичного світу.

І так, Генеральні Штаби перетворилися на наукові лабораторії в яких проводиться переоцінка всього дотеперішнього, переглядаються ідеї, напрямні їх, і це не відбувається без боротьби. Військові кола, відповідальні за оборону своїх країн, аналізують величезний досвід останньої війни, ретельно переглядають матеріали ворожих генераль-

них штабів, вивчають та узгоджують помилки. Науковці працюють над новими винаходами для піднесення ударної сили в майбутніх атаках і в той же час відшукують засоби протидії ударно-руйнівничій силі тих же винаходів. На маневрах випробовуються нові роди зброї, ще раз перевіряються властивості старої і відшукуються синтези для їхнього бойового та оперативного взаємодіяння. Кожна держава, група держав, цілі блоки держав, опрацьовують свої військові доктрини, одночасно уважно слідкуючи за своїми майбутніми противниками — вносять відповідні корективи в свої військові доктрини та в цілу свою військову систему.

III. Походження слова „доктрина“

Звідки походить слово «доктрина»?

Слово «доктрина» походить від латинського слова «доктрін», що означає теоретично-практичну точку погляду на те чи інше питання, як природничого, філософського, політичного, економічного, церковного, військового порядку та багато інших питань. Так, нам відомо багато доктрин, а особливо за останні часи багато чуємо про них і зустрічаємо їх в різних публікаціях: про доктрину Монте, про доктрину Трумана і вкінці про військову доктрину.

IV. Формування військової доктрини до 1914-1918 рр.

Як проходило формування військової доктрини?

Формування військової доктрини проходило під безпосереднім впливом політичної цілі та плану війни, стратегічних напрямних, що впливали з політичної ситуації, соціально-політичних відносин в країнах, культурного рівня людських контингентів (накопичення обучених та необучених резервів), якості всього військового апарату, накопичення військової техніки, мобілізаційної готовності промисловості, фінансів, рішучості керівництва державою в останній критичний момент до переведення плану війни в життя та якими способами: оборона, наступ.

Так формувалися і розвивалися до першої світової війни за опанування світом, у всіх великих європейських державах, військові доктрини з їх характерними особливостями для кожної держави. Потрібно тільки відмітити, що в той час як в Росії вона була недостатньо відчужена, то із всіх військових доктрин того часу — найбільше закінченою й удосконаленою була німецька військова доктрина, що виходила з Шліфеновського плану війни. Проведення її в дію молодшим Мольтке, що з початком війни дещо змінив її, мало в результаті поразку.

РЕЗОЛЮЦІЇ

Другого Конгресу УНГ від 27 грудня 1949 р.
(Закінчення з Бюлетеню ч. 5)

5. Для успішної реалізації Визвольних Змагань України, II-ий Конгрес УНГ визнає необхідним:

а) повну консолідацію всіх політичних партій на демократичній платформі Української Народної Республіки;

б) заведення абсолютного внутрішнього правопорядку по дерективах єдиного Державного Центру та під контролем Національної Ради;

в) активізація й координація дії всіх українських комбатантських організацій;

г) більше уваги широкого громадянства до військової справи;

д) пошкваллення роботи над питаннями української військової доктрини;

е) масовий ідейно-політичний вишкіл всіх наших військових та цивільних кадрів на базі національно-державного ідеалу;

ж) духове озброєння цілої нації через мілітаризацію політики та високу політичну грамотність і доцільність активного мілітаризму;

з) введення обов'язкового широкого військового вишколу воєноздатних кадрів доступними засобами кореспонденційних курсів, лекторських курсів, рефератами та пресою;

и) обов'язкового відведення належної кількості учбового часу по всіх школах для популяризації військової справи та слави мілітарних традицій серед молоді та окремої масової військової підготовки молоді;

і) широка кампанія популяризації військової справи всіма засобами серед народних мас на Батьківщині і на еміграції, як головного фактора Визвольних Змагань України;

к) абсолютна і всестороння опіка над воєним інвалідом, вдовою та сиротою національного героя.

6. II-ий Конгрес УНГ вважає, що реалізація перерахованих в § 5-му завдань є реально можливою, коли до цього буде добра воля та організаційний хист компетентних чинників. Без масового глибоко ідейного, хрустально чесного та фанатично жертвеного і високо політично грамотного та фахово кваліфікованого вояка, ніколи не буде ні національної армії ні суверенної держави. Українська нація, починаючи від Святослава Хороброго, безперервно плекає свій боевий дух та гарячу любов до свого рідного війська. Ці світлі мілітарні традиції непорушно передані нашим сучасним генераціям через лицарську козацьку добу, Визвольні Змагання 1917-21 рр., та героїчну повстанську боротьбу УПА, УНРА, Легіону Самооборони та інші національно-військові формації в цілій Соборній Україні, аж по сьогоднішній день. Мілітарні традиції України вічно живі, святі і непорушні.

7. Краєві З'їзди УНГ мають відбуватися регулярно кожен рік, а делегатські Конгреси скликаються з усіх країн раз на два роки.

Закінчуючи свої наради, II-ий Конгрес УНГ якнайсердечніше вітає:

1) цілу героїчну Українську Націю, що вже понад 300 літ веде неупинну боротьбу за свою державну суверенність, а понад 30 літ стоїть в авангарді чинного спротиву проти ворога цілого людства, російсько-більшевицької тоталітарної деспотії;

2) всі революційно повстанчі сили в підземеллі цілої України, що чекають наказу та нагоди, розпочати свою генеральну офензиву проти окупанта;

3) всіх українських вояків в рядах советської армії і всіх каторжан та репресованих наших Братів і Сестер по

V. Формування військової доктрини після першої світової війни 1914-1918 рр.

Хоч останні світові війни чітко діляться на першу й другу війну, а сьогодні вже чуємо про таке ж окреслення третьої світової війни, всі ці дії можна б також назвати одною світовою війною, яка тільки ділиться на певні фази. Це розпочата в 1914 р. й досі не закінчена боротьба за панування над цілим світом. Це окреслення внесла по першій світовій війні нова військова доктрина світового комунізму.

Після першої світової війни, військова думка, на протязі багатьох років, разом з військовими досліддами, працювала над формуванням військових доктрин. Часами то проходило через фантастику й нереальність, висуваючись з одного боку проекти відносно легунства (летунська доктрина італійського ген. Дуе), і відносно мото-механізації (доктрина англійського генерала Фуллера).

Але в протывагу їм, відповідальні за долю своїх народів, військові керівники винайшли більш помірковані й реальні рішення — хоча вони й признавали, що техніка внесла деякі зміни в

форми ведення військових операцій — взявши все ж з старих арсеналів все, що було здобуто і освячено кривавим досвідом попередніх війн.

Особливо яскраво з посеред других країн виступає військова доктрина у Франції, а також і в тих країнах, які були в тій чи іншій мірі під впливом французького Генерального Штабу.

Французька військова доктрина зформувалася в умовах Версальського миру, в умовах різко падаючого приросту населення, росту індустрії й техніки, колоніальної політики та загострення соціальних протиріч в середині країни, «Закону про організацію нації під час війни», «Закону про загальну організацію армії», статутів та положень для вишколу війська, що відбивали одну загальну систему поглядів, як вже було відмічено вище.

Виходячи з досвіду попередньої війни (1914-1918 рр.), французька військова думка разом з керівниками відповідальними за оборону своєї батьківщини, виробила свою військовою доктрину, яка виходила з передумов позиційної війни, вимагаючи (лінія Мажино) величезних матеріальних засобів, — з обороною на всьому фронті з прикрітими флянгами. Цієї думки притриму-

кативних СССР. Час Вашої духової та фізичної муки явно скорочується. Завтра Ви скажете своє рішуче слово камам Вашої Батьківщини;

4) цілу українську політичну, військову та громадську еміграцію. Ієрархів, духівництво та вірних всіх українських Церков. Політичні партії. Громадські, культурні та економічні установи;

5) Президента і Головного Отамана Української Народної Республіки, п. Андрія Лівницького;

6) Голову Української Національної Ради, п. проф. Бориса Іванницького;

7) Прем'єр-міністра Уряду Української Народної Республіки, п. проф. Ісаака Мазепу;

8) Голову Вищої Військової Ради Української Народної Республіки, п. ген.-полк. Михайла Омеляновича-Павленка;

9) Міністра Військових Справ Української Народної Республіки, п. ген.-хор. Миколу Капустянского.

ПРЕЗИДІЯ II-го Конгресу УНГ

Мобілізація всіх сил народу, головним чином проти зовнішніх ворогів України, не партійними, а державними методами дії —

це ділова тактика українського вояка!

Ідеологічно-моральні основи УНГ

валась і Чехія. Наслідки відомі: оборона витримала тільки 40 днів. Не ураховано сил та маневрових спроможностей майбутніх ворогів.

Що ж до польської молоді армії, яка знаходилась під впливом французького Генерального Штабу, то, не дивлячись на те, що вона була залежна історично і матеріально в своїй будівництві від Франції, в останніх часах силкується звільнитися від впливу французького Генерального Штабу та побудувати свою військовою доктрину, оперту на свій військовий потенціал та особливості східно-європейського театру війни, урахувавши сили та якості своїх майбутніх ворогів. Хвиною стороною польської військової доктрини слід відмітити: недостатня поінформованість про своїх майбутніх ворогів, особливо СССР, не ураховано якості техніки, географічного положення, та різнонаціонального складу своєї держави, як також і односторонність вишколу (наступ без оборони — нерозважливість).

Військові доктрини В. Британії та США повністю базувалися на своїх потенціальних оборонних можливостях і теоретичних працях гарячого теоретика і практика мото-механізованої війни англійського ген. Фуллера, ставлячи в основу широкого використання мото-механізованого війська, повну взаємодію техніки, вогню, летунства і людини для усунення ворога з терену і передачі цих теренів для повного очищення окупційному війську.

(Закінчення в наступному числі)

Внутрішня Національна Позичка

Як повідомляє Українське Інформаційне Бюро, виконуючи постанову Національної Ради, Уряд УНР в день 22 січня 1951 року проголосив Внутрішню Національну Позичку. Видані облігації на 1, 5, 10, 20, 50 і 100 американських доларів.

Мета позички — фінансування Визвольної Боротьби України. Рекомендуються всім членам і прихильникам УНГ по діловому поставитись до реалізації позички самим та заохочувати до набування облігацій позички всіх інших громадян. Реалізація позички великою українською еміграцією, буде наявним іспитом її політичної дозрілості. Коли ціла наша нація спливає кров'ю, її вільна еміграція зобов'язана дати змогу Державному Центрові реалізувати його політичну та військову програму визвольної боротьби.

Як вивчати лекції в зошитах »Військова Справа«?

Реалізуючи постанови II-го Конгресу УНГ, Вишкільний Відділ УНГ відновив видавання журналу »Військова Справа«.

Кожна Красва Команда УНГ включає зошити »Військова Справа«, як обов'язкову вишкільну лектуру для всіх членів та прихильників УНГ. Старшини та підстаршини зобов'язані допомагати в вишкільній їх молодшим товаришам. Вишкіл молоді організувати окремо, згідно інструкцій військової підготовки молоді.

Всі читачі »Військової Справи« рахуються курсантами заочного кореспондентського військового вишколу УНГ. Курсантами мають право бути члени і не члени УНГ. Кожний курсант зобов'язаний:

1. купувати і зберігати всі зошити »Військової Справи«, комплектуючи з них потім книгу;

2. систематично пророблювати всі лекції сам;

3. брати дисципліновану участь в колективній системі пророблювання лекцій »Військової Справи« в тих міс-

цевих Командах УНГ, де буде організований спільний вишкіл по матеріалах »ВС«;

Кожен Красвий Командант зобов'язаний:

1. видати наказ всім Місцевим Командам УНГ негайно розпочати систематичний військовий вишкіл по матеріалах »Військової Справи«;

2. доручити цей обов'язок начальникам відділів військового вишколу.

Закликається всіх молодших вояків та невійськові кадри УНГ, поставитися до нашої вишкільної акції з ентузіазмом, а всім старшинам і підстаршинам рекомендується своїм товариським прикладом всюди допомагати тим нашим товаришам, що не мали змоги набути військових знань. Це наш святий обов'язок. Військо — це головний фактор нашої національної політики. Без вишколеного фахово та глибоко патріотичного і політично грамотного вояка, ніхто не зорганізує боездатної армії.

Примітка: Всю кореспонденцію відносно журналу »Військова Справа« спрямовувати на адресу Бюлетеню.

УНГ В АВСТРАЛІЇ

Однією з найбільш віддалених клітин УНГ являється Команда УНГ в Австралії. Доля судила вибути туди багатьом активним членам нашої організації, які, помімо всіх труднощів, як то: розпоромість наших людей по цілому австралійському континенті, асиміляційні закони і т. п., розвинули велику організаційну роботу. В усіх більших скупченнях українців організовано Місцеві Команди УНГ та проводиться виховна і вишкільна робота. У вересні минулого року на широкій сходинах членів зформовано Краєву Команду, члени якої помімо організаційної роботи серед нашого воєцтва беруть активну участь в суспільному та громадському житті нашої еміграції в Австралії.

Одним з активних організаторів УНГ на австралійському континенті був бл. п. поручник Микола Питрушевич, один з перших організаторів УНГ в Міттенвальді.

Члени УНГ в Австралії, як військовий авангард, всіма силами підтримують Українську Національну Раду та дбають про поширення ідеї українського народу серед чужинського світу.

З Б І Р К А НА ВИШКІЛЬНО-ВИДАВНИЧИЙ ФОНД УНГ

Головна Команда Української Національної Гвардії свого часу започаткувала збірку на вишкільно-видавничий фонд УНГ. Ця збірка дала змогу приступити до видання друкарською технікою Бюлетеню УНГ та вишкільного журналу »Військова Справа«, а крім того дала змогу продовжувати і поширювати летючову акцію.

Цією дорогою широ дякуємо жертводавцям, як рівно ж закликаємо всіх підтримати збіркову акцію. Кожна найскромніша допомога являється внеском в наш Визвольні Змагання і дає можливість продовжувати їх до переможного кішця.

Свідомість, що політичні партії і програми настають і зникають, а народ існує вічно, як однокровна спільнота —

це політичне кредо українського вояка!

Ідеологічно-моральні основи УНГ

ДО ВСІХ КРАЄВИХ КОМАНД УНГ І ОКРЕМИХ ОСІБ, ЯКІ ПЕРЕВОДЯТЬ ЗБІРКУ НА ВИШКІЛЬНО-ВИДАВНИЧИЙ ФОНД УНГ

Просимо подавати звіти про висліді збірки на вишкільно-видавничий фонд УНГ. Звіти треба подавати за кожну листу окремо не чекаючи закінчення збірки по всіх листах.

ТІЛЬКИ ТОЙ НАРОД ПОБАЧИТЬ
СВІЙ КРАЙ ВІЛЬНИМ, ЯКОГО СИ-
НИ НЕ БОЯТИМУТЬСЯ ЗА ВОЛЮ
ВМИРАТИ!

О. Маціні

КОНКУРС НА МАРШ УНГ

Головна Команда Української Національної Гвардії оголошує конкурс на слова та музику бойового маршу Національної Гвардії.

Умови конкурсу:

1. Проекти тексту маршу можуть бути або разом з композицією музики, або без музики, або спільні композиції окремих авторів.

2. Речинець конкурсу призначається 15.8.51.

3. Висота нагороди за прийняті конкурсні праці та склад журі, що буде оцінювати їх, будуть подані пізніше.

Всю кореспонденцію в справі конкурсу, а також конкурсні праці спрямовувати на адресу: Gen. M. Krat, 123 High Street, Notting Hillgate, London W 11, England.

Заввага: При цій же нагоді ГК УНГ вважає за доцільне заохотити наших поетів та композиторів до активної праці над композиціями нових маршів для всіх родів зброї та стрілецьких пісень.

Просимо всі українські часописи передрукувати цей заклик.

ВИПРАВЛЕННЯ ПОМИЛКИ: В оголошенні про конкурс на марш УНГ в журналі »Військова Справа« ч. 1 зайшли деякі редакційні помилки. А тому ласкаво просимо виправити той текст оголошення так, як він поданий в цьому числі Бюлетеню.

Поштова скринька

О. Р., Чикаго, США. Дякуємо за переведення збірки на вишкільно-видавничий фонд УНГ. Переслане Вами одержали. Чекаємо остаточного звіту.

Б. К. Франція. Переслане Вами одержали. Передамо по призначенню. В організаційних справах просимо звертатися до Краєвої Команди УНГ в Парижі.

Відає Головна Команда
Української Національної Гвардії
Редагує Колегія

Листи спрямовувати на адресу:
А. Hrycenko, Augsburg 3, Postfach 15,
US Zone Germany

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА БЮЛЕТЕНЯ: В Німеччині — 0,25 ДМ; у В. Британії — 10 пенсів; у Австралії — 10 пенсів; у США — 8 центів; у Канаді — 8 центів; у Бельгії — 3,00 ф. фр.; у Франції — 25,00 фр. фр.; у всіх інших країнах рівновартість 8 ам. центів. Замовлення авіапоштою за окремою оплатою по поштових тарифах.